

Sen ki Şiir Yazma Sebeğim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Ocak 2022

Şiirlerden de yitiğim. Bitiğim ölüme serildiğimse bir şiirin dizelerinin dibine konup bazense uçtuğum kelebek misali bir de densizliğimle kat çıktığım aşkın acısında solduğumdan fazlasın solumda yatıya kaldığı kadar bu sevdanın...

Maviden bir ırkı varmış meğer yalnızlığın...

Oh, ne ala, bayım

Tüten sözcüklerimden bir vapur bacası mı ismarlamalıyım?

Şiirin gövdesine konan bir buseden feyiz aldığım

Alnımın akıdır hem yalnızlığım...

Ah, kilit vurduğum yüreğimin tebaası

Bir dolunay serenadı idi yokuşların yorgun mizacı

Bir gösteri sanatı belki de aşk

Hani, hani, mimiklerimin şekilden şekle girdiği

Yüreğimde prangalar saklı iken

Düşünce gücümle yakın kılındığım

Ne mutlu bana ki;

O şiirin entarisinin altına gizlenmişim bir ömür boyu.

Beylik değil sancılarım

Sense derebeyisin bu imkânsız aşkın

Ve derin bir tevazu yüklendiğim

Sersemce serildiğim toprak

Saplanıp kaldığım bir aşk bir ok adeta

Apışıp kaldığımsa bir şiir olmayı sevdiğim

Şairane bir aşkınsa derdest ettiği

Şiirsiz solumadığım

Şiir olmadan solmadığım

Şiirle ve sen hele ki yoksa

Açıp açıp solmadığım kadar sonlandıramadığım

Bir arzunun ta kendisi.

Zaman kayıp mekânda saklı nazım

Yürek yanık

Yaren bildiğim kalemin ucu yanık saçı

Bense perçemiyim bu aşkın
Sense peçesinde saklı mevsimin
Mevsimi küredğim ne ki?
Varsın aşüfte bir varlık sansınlar daldan düşen o yaprağı:
Öyle ya...
Yasak mı konmak aşka?
Yasası değil mi tabiatın?
Gözlerden irak bir yolculuksa mutluluk
Sönen neşem neye delalet?
Sensizlik sağır eden kulaklarımı
Belki de tam tersi:
Ah, beynimde saklı sandık sandık acı
Sessizliğe sığınan sen
Ses etmeden sevmesi gereken ben
İyi de emir kipi olur mu aşkın?

Varsın veryansın eden ben olayım
Ama içime akıttığım yaşım ve sözcüklerim
Bir fısıltıda dahi esirgediğin o şefkatli varlığın
Demlendiğimse tek kişilik bir aşk
Derlediğim binlerce dizi tutuklu kaldığım

Hazanın yitimi gibi gök kubbe
Yerin bitiminde devindiğim bir ritim
Varlığın nakkaşı kalem
Kalemin seyyah yüreği sevecen
Yüreğınse bakaya kaldığı
Yoksa çürük raporu alır mıydı bu şiir?
Şiirden öte yediğim içtiğim aşk:
Dermanı yine bende saklı
Sensizliğin o gizemli mizacı
Metruk binalardan esen rüzgâr gibi
İçine girdiğimde karanlığın üşümeye ramak kala
Buz tutan ellerimden dökülen nice şiir nice kelime
Oysaki yüreğinde buza dönen
Sandım ki en ulvi köprü olacaktı yürekten yüreğe uzanan
Varsın bata çıka yaşayım
Yaktığın gemilerden kim bilir nice şiir yazacağım
Bil de dualarımda saklı kalacaksın

Ezelden ebediyete
Sen ki Őir yazma sebebim...